

देवस्य पत्नी स्त्री वा । देवपत्न्यां “देवीनां दक्षि-
 णायने” स्मृतिः । देवसेनाजन्त्रे उदा० दृश्यम् ।
 शदुर्गायाञ्च धरणी “नमोदेव्यै महादेव्यै शिवायै सततं
 नमः” “देव्या यथा ततमिदं जगदात्मशक्त्या” इति च
 देवीमाहात्म्यम् । “सकृत् कृत्वा महा पूजां देवी-
 पादजलं पिबन् । न जातु जननीगर्भं गच्छेदिति
 विनिश्चयः” देवीभागव० “अपराधं परं कृत्वा देवी-
 भक्तस्य को नरः । सुखं लभेत यदपि भवेत् त्वाता शिवः
 स्वयम्” इति देवीभाग० श्रुताभिषेकायां राजमहिष्याम्
 अमरः । ४सूरीयां १५क्तायां च मेदि० । इति स्त्रीणा-
 म्प्राप्तिभेदे “देव्यन्ताश्च स्त्रियः सर्वा दास्यन्ताः शूद्रयोनयः”
 कर्मविपाकः । ७आदिभक्त्यायां दक्षिण्यं ६व्या-
 कर्तव्यां १०शालपण्यां ११महाद्रोण्यां १२पाठायां
 १३नगरसंज्ञायाम् । १४स्तेवांरुकायां १५हरीतक्याम्
 १६सूतस्यां १७श्यामानामख्ये च स्त्री राजनि० । १८रवि-
 संक्रान्ती तत्कालस्य यथा देवीस्वरूपत्वम् तथा एकादशीत०
 निरुपायि यथा “अतीतानागतो भोगो नाद्यः पञ्च-
 दश श्रुताः । साक्षिभ्यस्तु भवेत् तत्तत्पञ्चाशं संक्रमे
 रवेः । व्यहारो भवेत्लोकै चन्द्रसूर्योपलक्षितः । काष्ठे
 विकल्पते सर्वं ब्रह्माण्डं सचराचरम् । पुण्यपापविभा-
 गेन फलं देवी प्रयच्छति । एकाधिककृतं तस्मिन्
 कोटिकोटिशुभं भवेत् । धर्माद्विचरते ह्यायूरान्व्यं पुत्रसु-
 खादि च । अंधर्माद्विचरति गोकादि विषयायणसन्निधौ ।
 विषयेषु च यद्वत्तं जप्तं भवति चाक्षयम् । एवं विष्णु-
 पदे चैव षडशीतिमुखेषु च” देवीपु० । “भोगो व्याप्तिः
 स्रष्टा संक्रमणकालसन्निधाने पुण्यतमत्वमिति यावदिति
 कल्पतरुः । वस्तुतस्तु भुज्यत इति भोगो भोग्यः रवि-
 संक्रमणे अतीतानागतः कालो भोग्यस्तस्मिन्निमित्तपुण्य-
 पापजननयोग्य इति यावत् । अतएव पुण्यपापविभा-
 गेन फलमित्युपसंहृतम् । स कालः कियानित्याह ।
 भाद्यः पञ्चदशैति उभयतः पञ्चदशदण्डपुण्यत्वं दिवा
 विष्णुपदो विषयमिति तिथितत्त्वे वक्ष्यते । साक्षिभ्य-
 मित्यादिना तस्यैव कालस्य स्तुतिः । विकल्पते स्वभावात्
 प्रच्यवते । देवी संक्रान्तिकालस्वरूपा संक्रान्त्युपक्रमे
 देवीपुराण एव “समायनस्तुतमसिः पञ्चोदश क्रमेण
 त । स्थूलसूक्ष्मविभागेन देवी सर्वगता विभो !” ।
 इत्यभिधानात् “कलाकाठादिदूषेण परिणामप्रदायिनी”
 इति मार्कण्डेयपुराणाञ्च रघु० । तत् कताभिषेकायां

राजमहिष्याम् “ज्ञातोऽनुलिप्तः सुरभिः कृषी रुचिर-
 भूषणः । ज्ञातां विशुद्धवसनां गच्छेद्देवीं सुभूष-
 णाम् । न हि देवीगृहं गच्छेदास्मीयात् सन्निवेश-
 नात् । अत्यर्थवस्तुभोऽपीह विश्वासं स्त्रीषु न व्रजेत् ।
 देवीगृहगतं भ्राता भस्मेन समारयत् । मातुः शय्यान्तरे
 लीनं कारुण्यद्वोरसं सुतम् । लाजान् विषेण संयोज्य
 मधुनेति विलोडितः । देवी तु काशीराजेन्द्रं निजघान
 रहोगतम्” काम० नीति० ।

देवीकोट पु० शोणितपुरे वाष्पासुरपुरे त्रिका० ।

देवीन्धियक पु० देवीं धिया इत्याद्यप्रतीकशब्दोऽस्ति अत्र
 अनुवाके अध्याये वा गोषटा० वृत् । देवीं धियेत्याद्यप्रती-
 कयुक्ते अनुवाके अध्याये च ।

देवीपुराण न० देव्यामाहात्म्यादियुक्ते उपपुराणभेदे

देवीभागवत न० देव्या साहात्म्याभेदकं भागवताख्यं पुरा-
 णम् । पुराणभेदे तच्चोपपुराणं कल्यान्तरे महापुराणं
 वेति उपपुराणशब्दे निश्चीतं तत्तद्दृश्यम् ।

देवीमाहात्म्य न० इत० । मार्कण्डेयपुराणान्तर्गते “सा-
 वर्यिः सूर्यतनय इत्यादिके सार्वार्थभविता मत्तुरित्यन्ते
 त्रयोदशध्यायात्मके ग्रन्थभेदे “श्रोत्रान्नि चैव ये भक्त्या
 देवीमाहात्म्यसुतमम्” मत्स्यापु० ।

देवीरापसक पु० देवीराप इत्याद्यप्रतीकमस्य तानुवाक्ये
 अध्याये वा गोषटा० वृत् । देवीराप इत्याद्यप्रतीकयुक्ते
 अध्याये अनुवाके च ।

देवीसूक्त न० देव्याः तदुद्देवताकं सूक्तसूक्तसमुदायः । ऋग्वेदे
 शाकलसंहितायामिति प्रसिद्धे देवीदेवताके १सूक्तभेदे
 “रात्रिसूक्तं जमेदादौ मध्ये सप्तमतीं जमेत् । प्रान्ते तु
 जपनीयं वै देवीसूक्तमिति क्रमात्” सरोचिकल्पः । तत्रैव
 पुरश्चरणप्रकरणे “कृष्णादभीं समारथ्य यावत्
 कृष्णचतुर्दशीम् । हृद्यौ कोत्तरमाजायं पूर्वसंपुटितं तत् ।
 एवं देव्या यथा प्रोक्तः पौरश्चरणिकः क्रमः । तदन्ते
 हवनं कुर्यात् प्रतिश्लोकेन पायसम् । रात्रिसूक्तं प्रति
 कृत्तं तथा देव्या च सूक्तकम् । कृत्यान्ते प्रजमेत् स्त्री-
 मादौ पूजादिकं हने !” अत्र गुप्तवतीकारा आहुः ।
 “पूर्वसंपुटितम् पूर्वाभ्यां पूर्वोक्ताभ्यां रात्रिसूक्तदेवीसू-
 क्ताभ्यां संपुटितम्” प्रतिश्लोकेनेति मन्त्रविभागोपलक्ष-
 णम् कात्यायन्यादितन्तोक्तसप्तपंतीविभागस्य हव-
 नादिविधिं प्रति याज्यशेखरेन तेनैव वैधपदार्थनिर्ण-
 यावश्यमभावात् । रात्रिसूक्तदेवीसूक्ते च ऋग्वेदे